

[Kofod-Svendsen]

Det vil være en af de hovedopgaver, Kristeligt Folkeparti vil gå i gang med til efteråret, altså at videreføre linjen, så de passive midler bliver brugt aktivt. Nu skal vi ikke blot snakke om det, nu må vi også have tro på, at øget uddannelse er vejen til, at flere ledige kommer i arbejde.

Rosing (S):

En afslutningsdebat i denne fugtigvarme sommer, mens snestormene stadig raser i den del af Grønland, jeg kommer fra, det er næsten for meget at forlange af et nordatlantisk mandat.

Sommervarmen er åbenbart steget min ærede kollega hr. Steenholdt så meget til hovedet, at han i Jyllands-Posten den 5. juni på selveste den danske grundlovsdag beskylder den grønlandske politiske ledelse for at sprede frygt omkring sig og samtidig at være i gang med at udvikle Grønland til et diktatur.

Jeg skal ikke her fra Folketingets talerstol belære hr. Steenholdt om den politiske situation i Grønland, endsiige om den meget positive udvikling, som nu er godt i gang, eftersom hr. Steenholdt med 20 års erfaring i grønlandsk politik og 15 år på bagen som medlem af det danske Folketing må formodes at være særdeles velbevandret udi disse sager. Blot vil jeg som den grønlandske avis Sermitsiaq opfordre hr. Steenholdt til at tage hjem og slå lidt kold sne i blodet og prøve at lave sine politiske vurderinger ud fra den grønlandske virkelighed.

Danmark har unægtelig i den sidste tid skabt opmærksomhed omkring sig selv ude i den store verden ved folkeafstemningen den 2. juni, hvis resultat jo virkelig gav genlyd ikke alene i Europa, men faktisk også i den verden, der i høj grad eksisterer uden for Europa. Uanset det faktum, at jeg repræsenterer et land, som ikke længere er medlem af De Europæiske Fællesskaber og derfor ikke havde stemmeret ved folkeafstemningen, følte jeg som dansk statsborger en stolthed over at tilhøre en nation, som er i besiddelse af så stolte demokratiske traditioner, at det danske folk næsten som en liden tue var lige ved at vælte læsset. I hvert fald gyngede læsset en hel del.

Hvad betyder så det danske nej til EF-unionen for Grønland? Ja, jeg må indrømme, at jeg har meget svært ved at besvare spørgsmålet selv. Jeg kan naturligvis stille spørgsmålet til

statsministeren, som jo samtidig er Grønlands minister, hvilket hermed er gjort. Jeg kan også stille spørgsmålet til udenrigsministeren, hvilket også hermed er gjort.

Jeg stillede selv en række principielle spørgsmål under førstebehandlingen af lovforslaget om Danmarks tiltrædelse af Traktaten om Den Europæisk Union den 17. marts, hvortil jeg skal henvise. Spørgsmålene var baseret på en mulig dansk tiltrædelse af EF-unionen. Udenrigsministeren var venlig at give mig nogle svar, som jeg må indrømme at jeg ikke rigtig kan bruge til noget.

Men hvad nu? Har regeringen på noget tidspunkt haft Grønland i tankerne under de mange møder, der ledte frem til underskrivelse af Maastrichttraktaten? Har regeringen tænkt på rigsfællesskabet under de mange forhandlinger i EF-regi, eller har regeringen udelukkende tænkt på Danmark isoleret, altså uden de væsentlige dele af riget, som Grønland og Færøerne udgør? Jeg spørger igen: Hvad sker der nu med rigsfællesskabet efter det danske nej?

Jeg ved godt, at ikke ethvert spørgsmål fortjener svar, og jeg forventer da heller ikke noget fyldestgørende svar i dag, men jeg vil stærkt anmode regeringen og de øvrige partier herinde om at være bevidst om, at det danske rige består af tre dele, Danmark, Færøerne og Grønland, under de kommende drøftelser i dansk regi og i EF-regi. Og for at illustrere det, vil jeg, når jeg går ned fra talerstolen, give statsministeren og udenrigsministeren samt repræsentanterne for de andre partier et lille grønlandsk flag.

Jeg skal her igen understrege, at vort ønske om, at man i højere grad har os i tankerne under de fremtidige sonderinger, ikke skal udlægges som et ønske hos os om igen at komme ind i den europæiske varme. Det skal udelukkende ses som en anmodning om almindelig hensyntagen til vores placering som en fuldgyldig del af det danske rige, jf. den danske grundlov.

En anden vigtig begivenhed i større international sammenhæng har været FN-konferencen for miljø og udvikling i Rio de Janeiro i Brasilien de sidste 14 dage. Grønland var med på konferencen sammen med den danske delegation, som jo fremstod som nok den mest seriøse med hensyn til opfyldelse af de helt nødvendige mål for at skabe en global balance mellem vækst og miljø.